

עונג שבת

ש"ק פר' "ויקהל" תשפ"ה	שנה מ"ה	גליון מס' 2235 / מערכת 0556712073
-----------------------	---------	-----------------------------------

"ויקהל משה" [ל"ה, א']

ויקהל משה – "למחרת יום הכיפורים" [רש"י]. כרגיל, ביום הכיפורים כל היהודים הם יראים וטובים, ביום הכיפורים כל יהודי מפיס את חברו, והכל חדורים שלום, אהבה ואחדות. אבל כל זה אינו נמשך ואינו

"ולהורות נתן בלבנו..." [ל"ה, ל"ד]

שתי פעמים מצויה בתורה לפי המסורה, התיבה "ולהורות": "ולהורות נתן בלבנו", "ולהורות את בני ישראל" [ויקרא י, י"א]. אם אמנם "ולהורות נתן בלבנו", אם בירך אותך הקב"ה בחכמה

"איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה..." [ל"ו, ו']

ב"א אל יעשו עוד מלאכה" אין הכוונה למלאכת המשכן. מלאכה זו לא הופסקה, וכפי שברור מן הפסוקים הבאים נהפוך הוא, רק עתה החלה. אך הכוונה היא – שלא יוסיפו עוד להביא

"ויעש בצלאל את הארץ..." [ל"ז, א']

בכל שאר כלי המשכן לא נאמר "ויעש בצלאל", אלא סתם. "ויעש יריעות עזים לאוהל", ויעש את הקרשים למשכן", "ויעש את בריח התיכון", "ויעש את השלחן", "ויעש את המנורה" וכו'. רק כאן, בארון, נאמר: "ויעש בצלאל את הארון". שכן כל שאר

אצל האדמו"ר מגור, הורידו פעם אחת מהשולחן צלחות באמצע ברכת המזון, אחרי שגמר ברכת המזון. צעק האדמו"ר מגור "הבית ישראל" עמי הארץ, לא יודעים הלכה! כתוב בשו"ע שאסור לעשות דבר באמצע ברכת המזון, והזהיר שבשום אופן לא להתעסק בשום דבר באמצע ברכת המזון. [תוספת ברכה]

המגיד ממזריטש, היה מזהיר מאד לכוון בברכת המזון יותר מהתפילה, שברכת המזון חיובה מהתורה, ותפילה חיובה מדרבנן. ברכת המזון, היא מצוה חשובה מאד, וצריך להיזהר בה כמו בתפילת שמונה עשרה, ואסור לאדם לדבר או להתעסק בשום דבר בשעה שמברך, אפילו דבר קל, לא ירמוז בידיו או בעיניו או שום הפסק אחר, באמצע ברכת המזון.

הלכות שבת

נראה שאין להורידו בשבת דהוי כמו הסרת השעוה שנדבקה לספר שנחלקו האחרונים בזה שבהסרתו יש משום מוחק ע"מ לכתוב [עי' ס' ש"מ סעיף ג' ד"ה שעל]. [לברורים בטל. 5708673]

חתונה בזכות הקבלה

הייתי במצב של תרדמת כדי לדעת כמה הלכות עלי להשלים... האם אפשר להבין באיזו דרגה נמצאת נערה כזו אם זהו הדבר הראשון שעמד בראשה מיד לאחר שהתעוררה מערפול החושים המוחלט ששלט עליה במשך שבועיים!?

מסיפרו את הדבר להגר"ח קנייבסקי ולאשתו הרבנית, התרגשו ביותר, והרבנית הבטיחה להורים שהיא תרקוד בחתונת בתם.

הבטחה זו היתה באותה עת בגדר חלום, וזאת בשל מצבה הגופני הקשה של הנערה. היא נפצעה בכל חלקי גופה והיתה צריכה לעבור סידרה ארוכה של ניתוחים. כיון שכך, קשה היה לחשוב באותם ימים על חתונה או על בחור שירצה לשאת נערה שעברה ניתוחים וטיפולים כה רבים. אך הפלא התחולל. הנערה יצאה מכל הניתוחים כשהיא שלמה ובריאה וכמעט לא נותרו בה סימנים המצביעים על התאונה שעברה.

"לפני מספר חודשים", סיפרה הרבנית קנייבסקי ע"ה, "התארכה הבת עם בחור מצוין, למדן ובעל מידות, וזה עתה אני חוזרת מהחתונה שהבטחתי שארקוד בה...". 'ומי יודע אם הצלתה של הנערה והחלמתה המוחלטת לא היו בזכות הקבלה שקיבלה על עצמה ללמוד הלכות לשון הרע. [ברכי נפשי]

א. הסרת שערו, צפרניים, ציצין של עור מהגוף הוא בכלל איסור גוזז, ע"כ יזהרו מאד אלו שרגילים בחול לכסוס צפרניים או לשחק בשערות הזקן ולהכניסם לפה שלא יעשה בשבת. ב. אם נדבק אוכל על אותיות שבספר

בחודש חשון תשס"ח סיפרה הרבנית קנייבסקי ע"ה בהתרגשות, שזה עתה שבה מחתונה מיוחדת במינה, וכדאי מאד לפרסם את הסיפור העומד מאחורי החתונה המרגשת. ארבע שנים לפי כן, דהיינו בשנת תשס"ד, ארעה תאונת דרכים שבה נפגעה באורח קשה מאד אחת מבנות המשפחה, נערה כבת 15, שנסעה ברכב.

הנערה הובהלה לבית החולים ושכבה מחוסרת הכרה שבועיים תמימים. ההורים הגיעו לבית הגאון רבי חיים והתחננו לפניו ולפני הרבנית כי יתפללו על בתם, שתבריא בתוך שאר חולי ישראל. השם יתברך שמע את התפילות ולאחר שבועיים פתחה הנערה את עיניה והתעוררה. ההורים לא ידעו את נפשם מרוב שמחה. והנה, לא די שהנערה התעוררה אלא אף החלה לדבר עם הסובבים אותה. המשפטים הראשונים שהוציאה מפיה, ואשר לימדו עליה זכות גדולה, היו: "אמא, כמה זמן הייתי רדומה?"

"לשם מה עליך לדעת זאת?" הקשתה האם המופתעת. תשובתה של הבת הפליאה את כל שומעיה: "כמה חודשים לפני התאונה קבלתי על עצמי ללמוד שתי הלכות ב"חפץ חיים" ומאז לא החסרתי מהלימוד ולו יום אחד. ברצוני לדעת כמה ימים

לע"נ הרב אהרון שמעון ב"ר יצחק שלמה ז"ל, לע"נ הרב משה דוד ב"ר שלום העשל ז"ל, לע"נ הרב דניאל ב"ר יעקב ז"ל, לע"נ הרב יעקב יצחק ב"ר אהרן שמעון ז"ל, לע"נ מרת שרה ב"ר יעקב ז"ל, לע"נ מרת צפורה ב"ר אליעזר יצחק ז"ל, לע"נ מרת דינה ב"ר שלום ז"ל